

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010182
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6918010182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. júla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného Y. S., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.a/ Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/31/2018 zo dňa 17.05.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.d/, e/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 4T/31/2018 zo dňa 17.05.2018 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného Y. S., nar. XX.XX.XXXX v C. L., trvale bytom R., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

podľa § 360 ods. 2 Tr.zák., § 37 písm.m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. a § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného Y. S. z a m i e t a .

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozsudkom nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/31/2018 zo dňa 17.05.2018 bol obžalovaný Milan S. uznaný vinným v bode 1/ z prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 177 ods. 1 Tr.zák. a v bode 2/ rozsudku z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.a/ Tr. zák. ktorých sa dopustil tak, že

1/ od presne nezistenej doby dňa 01.02.2018 do približne 19.00 h dňa 03.02.2018 v byte na W.. M. H. X v C. L. po zranení svojej matky V. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., okres C. L., trvalým bydliskom R., ul. J. R. XXX/XX, t. č. bytom C. L., W.. S. M. H. X, kedy utrpela podľa lekárskej správy ťažký úraz, a to zlomeninu ľavej stehennej kosti okolo protézy s posunom s dobou liečenia a PN 4 až 6 mesiacov, jej neposkytol potrebnú pomoc a napriek zraneniam ju nechal ležať na podlahe v kuchyni a potrebnú

pomoc jej neposkytol aj napriek tomu, že tak mohol urobiť bez nebezpečenstva ohrozenia zdravia pre seba alebo iného,

2/ v presne nezistenej dobe od dňa 01.02.2018 do približne 19.00 h dňa 03.02.2018 v byte na W. Š. M. H. č. X v C. L. po tom, čo jeho matka V. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., okres C. L., trvalým bydliskom R., ul J. R. XXX/XX, t.č. bytom C. L., W. S. M. H. X, utrpela podľa lekárskej správy ťažký úraz, a to zlomeninu ľavej stehennej kosti okolo protézy s posunom s predpokladanou dobou liečenia a PN 4 až 6 mesiacov, ju kopal a udieral do rôznych častí tela pri tom ako ona ležala na zemi a následne si zastal nad svoju matku a opýtal sa jej, či jej má urobiť riadnu bolesť, že skočí na ňu a potom bude cítiť, že čo je to bolesť a neskôr v presne nezistenej dobe počas toho ako jeho matka ležala na zemi jej priložil ku krku kuchynský nôž a opýtal sa jej: „no chceš, aby to ďalej išlo?“, čím tieto jeho vyhrážky vzbudili u poškodenej V. S. dôvodnú obavu, že ich uskutoční, kde uvedenými údermi utrpela poškodená V. S. pomliaždenie tváre obojstranne s rozsiahlejšími podkožnými krvnými podliatinami s dobou liečenia v trvaní 10 dní a PN do 10 dní.

Za toto konanie mu Okresný súd Rimavská Sobota uložil trest, a to podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. 1) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. samosudca obžalovaného na výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. samosudca obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie formou ústavou.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. samosudca obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky s povinnosťou osobne sa hlásiť v určených lehotách.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný nahradiť poškodeným V. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom W. Š. M. H. X C. L. škodu vo výške 180 Eur a N. V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K. Y. XXX/XX, C. L. škodu vo výške 114,24 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. samosudca poškodenej strany V. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom W. Š. M. H. X C. L. a K. V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K. Y. XXX/XX, C. L. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie jednak obžalovaný cestou svojej obhajkyne a aj okresný prokurátor.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s výrokom o uloženom treste. Pokiaľ ide o výrok o vine, tento je podľa neho správny.

V dôvodoch odvolania uviedol, že poukazuje predovšetkým na to, že obžalovaný Y. S. bol doposiaľ celkom 7-krát súdne trestaný, prevažne pre prečin nebezpečného vyhrážania, naposledy bol odsúdený v roku 2016, taktiež pre prečin nebezpečného vyhrážania k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a vo všetkých prípadoch trestná činnosť smerovala proti jeho už nebohému otcovi Y. S., resp. matke V. S., tak ako aj v danej trestnej veci. Ďalej prokurátor poukázal na to, že pokiaľ sa obžalovaný v minulosti dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, vždy to bolo v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví, ako aj s prečinom nebezpečného vyhrážania vo vzťahu k jeho rodinným príslušníkom, pričom toto konanie malo u obžalovaného stupňujúci charakter.

Prokurátor ďalej poukázal na to, že v prípade, ak by poškodená V. S. zotrvala dlhšiu dobu v stave, v ktorom nebola schopná si sama poskytnúť prvú pomoc, resp. nebola by jej poskytnutá lekárska pomoc zo strany jej syna, boli by následky úplne fatálne.

Obžalovaný S. sa dopustil skutkov pod vplyvom alkoholu, neprejavil dostatočnú sebareflexiu ani ľútosť, a pritom sa konania dopustil voči vlastnej matke a z toho dôvodu je prokurátor toho názoru, že je potrebné mu uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

V konečnom dôsledku okresný prokurátor poukázal na nedôvodné priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a trestný čin úprimne oľutoval, keďže tak urobil iba k jednému zo skutkov, ktorých sa dopustil, preto mu mal

byť ukladaný trest v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., a preto mu nedôvodne okresný súd priznal poľahčujúcu okolnosť.

Z tohto dôvodu preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste a obžalovanému S. bol uložený prísnejší trest odňatia slobody pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný vo svojom odvolaní podanom cestou advokátky uviedol, že pokiaľ ide o bod 1 rozsudku, teda o prečin neposkytnutia prvej pomoci podľa § 177 ods. 1 Tr. zák., tak voči tejto právnej kvalifikácii nemá námietky, keďže si je vedomý, že mal zavolať záchranku, resp. lekársku pomoc, ale neurobil tak z dôvodu, že mu to matka zakázala, pretože v čase spáchania skutku bola pod vplyvom alkoholu a hanbila sa za to, že je v podnapitom stave.

Pokiaľ ide však ohľadne viny v skutku 2/ obžaloby, resp. napadnutého rozsudku, tak podľa jeho názoru nie sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. Pri posudzovaní dôvodnosti obavy treba podľa názoru obžalovaného prihliadať na povahu vyhrážky, ako sa páchatel pri vyhrázaní správal. Podľa jeho názoru, susedia, ktorí počuli nejaké vyhrážky, nemohli vidieť, ako sa obžalovaný k poškodenej správal. Samotná poškodená vypovedala vo svojej výpovedi, že si nepamätá, že by sa jej bol obžalovaný vyhrážal. V súvislosti s posudzovaním mechanizmu vzniku poruchy zdravia zlomeniny dolnej končatiny, nebola konštatovaná zavinená prítomnosť konania obžalovaného na tomto zranení. Znalec v znaleckom posudku vyvrátil tvrdenia poškodenej, že by ju bol obžalovaný kopal do zlomenej nohy. Vo vzťahu k poškodeniam tváre poškodenej, ako sa to aj uvádza v znaleckom posudku, tieto nie sú tak závažné, aby jej spôsobili poranenia, ktoré by sťažovali obvyklý spôsob života a nemali potom vplyv na dobu liečenia a práceneschopnosť.

Z uvedeného dôvodu je preto obžalovaný presvedčený, že okresný súd nesprávne rozhodol vo veci, pokiaľ ho z druhého bodu obžaloby uznal vinným, navrhol, aby za prvý bod obžaloby bol mu uložený mierny trest, a aby bol z druhého bodu obžaloby oslobodený, kde krajský súd vo veci by rozhodol sám.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaniach okresného prokurátora, ako aj obžalovaného, bol riadne a včas cestou eskorty predvedený obžalovaný, prítomná bola aj jeho obhajkyňa, ako aj krajský prokurátorka.

Krajský prokurátorka v záverečnom návrhu uviedla, že v celom rozsahu sa pridrižiava dôvodov odvolania, poukázala na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ako aj jeho predchádzajúci spôsob života, neposkytnutie pomoci poškodenej a v prípade, ak by suseda poškodenej nebola volala políciu, mohlo mať celé konanie obžalovaného fatálne následky, a preto navrhla vyhovieť podanému odvolaniu a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obhajkyňa obžalovaného vo svojom záverečnom návrhu uviedla, že sa pridrižiava dôvodov odvolania, obžalovaný sa priznal k prvému skutku, ale však skutok č. 2/ popiera, aj znalecký posudok nepotvrdoval, že by zranenia u poškodenej spôsobil obžalovaný, a pokiaľ ide o pomliaždenie tváre tvrdí, že nešlo o ujmu na zdraví, a preto navrhla, aby bol z tohto bodu obžalovaný oslobodený a z prvého bodu obžaloby mu bol uložený primeraný trest. Odvolanie prokurátora taktiež navrhla zamietnuť.

Obžalovaný vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so záverečným návrhom obhajkyne, a navyše doplnil, že matke sa nevyhrážal, nebil ju, neublížoval jej, jedine ľutuje, že jej nezavolať pomoc, ale to len preto, lebo ju počúval, nestalo sa to prvýkrát, už v minulosti jej otec nezavolať prvú pomoc, resp. on, lebo im to matka zakazovala, pretože sa hanbila, že pila.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnil všetky výroky napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie prokurátora do výroku o uloženom treste je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito aj ich súrne, tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladá so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, teda najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je aj podľa názoru krajského súdu zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného o tom, že sa voči poškodenej nedopustil žiadneho protiprávneho konania, prečo jeho tvrdeniam neuveril a ako dospel k záveru, že obžalovaný je aj z tohto bodu, teda bodu 2/ rozsudku vinným.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach a týmito dôkazmi je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný Y. S. sa v bode 1/ rozsudku osobe, ktorá javila príznaky ťažkej ujmy na zdraví neposkytol potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného, a v bode 2/ inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou a na chránenej osobe a inému úmyselne ublížil na zdraví, a taký čin spáchal na chránenej osobe.

Za týchto okolností však musí krajský súd konštatovať, že okresný súd pochybil, ak pri takto uznanej vine obžalovaného, kde v bode 1/ ho uznal vinným z prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 177 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku ho uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. mu uložil len úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V tomto smere je potrebné dať za pravdu okresnému prokurátorovi, a to dôvodom jeho odvolania, že okresný súd nesprávne aplikoval poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný Y. S. jednoznačne poprel spáchanie skutku pod bodom 2/ rozsudku, a aj pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/ len čiastočne oľutoval a priznal spáchanie trestnej činnosti. Na to, aby mohol súd priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. sa vyžaduje, aby tak obžalovaný urobil v rozsahu celej trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, nielen čiastočne k niektorému zo skutkov. Preto okresný súd nedôvodne vzhliadol u obžalovaného Y. S. túto poľahčujúcu okolnosť, krajský súd sa s takouto argumentáciou okresného súdu nemohol stotožniť, a preto ju ani neuznal.

Za týchto okolností potom prevažoval u obžalovaného Y. S. pomer priťažujúcich okolností, kde postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. sa mu zvyšovala dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom krajský súd musí konštatovať už aj vzhľadom na osobu obžalovaného, že obžalovaný sa sústavne voči vlastným rodičom dopúšťal protiprávnej trestnej činnosti, a preto uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov sa aj krajskému súdu javilo byť neprímerane mierne a v súvislosti s týmito okolnosťami potom musí konštatovať, že je potrebné v súlade aj s odvolaním okresného prokurátora obžalovanému ukladať prísnejší nepodmienečný trest pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je vo výmere 36 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol naposledy prepustený z výkonu trestu odňatia slobody 01.07.2017 za skutok, ktorého sa dopustil taktiež voči svojim rodičom, danej trestnej činnosti sa teda dopustil niečo po viac ako pol roku od vykonania trestu odňatia slobody, a preto je nepochybne, že žiadny trest odňatia slobody u obžalovaného nemôže mať prevýchovný charakter, naviac, keď tomuto bola opakovane ukladaná ochranná protialkoholická liečba, ktorú on sústavne porušoval tak, ako to vyplýva aj z vyjadrení zakročujúcich príslušníkov polície na mieste činu, teda najmä z výpovedí svedka M. L..

Za týchto okolností krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že pokiaľ ide o vinu obžalovaného, táto bola jednoznačne nepochybne preukázaná, a pokiaľ ide o uložený trest, tento bol okresným súdom neprímerane mierny, nezodpovedajúci účelu trestu a z tohto dôvodu preto krajský súd musel rozsudkom

napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a rozhodujúc sám uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď konštatoval porušenie ustanovení Trestného zákona v napadnutom rozsudku, keď prvostupňový súd nedôvodne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť a konštatoval aj dôvodne uložený mierny trest odňatia slobody, ktorý svojím rozhodnutím v odvolacom konaní zrušil.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. ods. 3 Tr. por. a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil obžalovaného Y. S. na úložný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle ustanovení § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. S. zamietol.

Ďalšie výroky napadnutého rozsudku, a to výrok o ochrannom dohľade uloženom obžalovanému v zmysle § 76 ods. 2 Tr. zák. o ochrannom protialkoholickom liečení ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 Tr. zák., ako aj o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu poškodeným stranám, a to V. S. a K.. V. S. v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. neboli týmto rozsudkom dotknuté a zostávajú v platnosti.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.